

genoemd uitsluitend recht geacht wordt te leiden tot een gecontroleerde uitbreiding van het kansspelaanbod, gaat de verlening ervan aan een enkele onderneming dan verder dan noodzakelijk is, in die zin dat hetzelfde doel eveneens op vruchtbare wijze kan worden gediend door de verlening van dat recht aan meer dan één onderneming?

- 3) Indien het antwoord op de twee voorgaande prejudiciële vragen zou luiden dat de onderhavige litigieuze nationale bepalingen inzake de verlening van een uitsluitend recht op de uitvoering, het beheer, de organisatie en de exploitatie van kansspelen niet verenigbaar is met de artikelen 43 en 49 EG: a) is het dan in het licht van de genoemde bepalingen van het Verdrag aanvaardbaar dat de nationale autoriteiten gedurende een overgangperiode die noodzakelijk is om met het Verdrag verenigbare regels vast te stellen, niet beslissen op aanvragen voor de uitoefening van de activiteiten in kwestie die worden ingediend door rechtmatig in andere lidstaten gevestigde personen? b) Zo ja, op grond van welke criteria wordt dan de duur van deze overgangperiode vastgesteld? c) Indien geen overgangperiode is toegestaan, op grond van welke criteria moeten de desbetreffende aanvragen dan door de nationale autoriteiten worden beoordeeld?

Beroep ingesteld op 20 april 2011 — Europese Commissie/ Koninkrijk Spanje

(Zaak C-189/11)

(2011/C 186/27)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: L. Lozano Palacios en C. Soulay, gemachtigden)

Verwerende partij: Koninkrijk Spanje

Conclusies

- vaststellen dat
  - door de bijzondere regeling voor reisbureaus toe te passen in gevallen waarin reisdiensten aan een andere persoon dan de reiziger zijn verkocht;
  - door die bijzondere regeling niet toe te passen op de verkoop aan het publiek van door touroperators georganiseerde reizen door in eigen naam handelende reisbureaus;
  - door de reisbureaus onder bepaalde omstandigheden toe te staan op de factuur een totaal bedrag te vermelden dat geen verband houdt met de aan de klant daadwerkelijk in rekening gebrachte btw, en door de klant toe te staan, als deze belastingplichtige is, dat totale bedrag in mindering te brengen op de verschuldigde btw, en

- door reisbureaus toe te staan, voor zover zij zich op de bijzondere regeling beroepen, de grondslag van de belasting voor elke aangifteperiode op totale wijze vast te stellen;

het Koninkrijk Spanje de verplichtingen niet is nagekomen die op hem rusten krachtens de artikelen 73, 168, 169, 226 en 306 tot en met 310 van richtlijn 2006/112/EG⁽¹⁾ van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde.

- het Koninkrijk Spanje verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De Commissie voert aan dat de toepassing door het Koninkrijk Spanje van de bijzondere regeling voor reisbureaus in strijd is met de btw-voorschriften, voor zover zij niet is beperkt tot aan reizigers verleende diensten, zoals de richtlijn voorschrijft, maar zich ook uitstrekt tot tussen reisbureaus verrichte handelingen.

Voorts strookt de niet-toepassing van die bijzondere regeling op de verkoop aan het publiek van door touroperators georganiseerde reizen door in eigen naam handelende reisbureaus evenmin met de richtlijn, aangezien dergelijke werkzaamheden volgens de Commissie zonder twijfel behoren tot de onder de bijzondere regeling vallende werkzaamheden.

Eveneens in strijd met de btw-richtlijn zijn de Spaanse voorschriften op grond waarvan reisbureaus — zonder enige grondslag in die richtlijn — op de factuur een totaal btw-bedrag mogen vermelden dat geen verband houdt met de aan de klant daadwerkelijk in rekening gebrachte btw; de klant, als deze belastingplichtige is, dat totale bedrag in mindering mag brengen op de verschuldigde btw, en reisbureaus, voor zover zij zich op de bijzondere regeling beroepen, de grondslag van de belasting voor elke aangifteperiode op totale wijze mogen vaststellen.

⁽¹⁾ PB L 347, blz. 1.

Hogere voorziening ingesteld op 28 april 2011 door Lan Airlines, SA tegen het arrest van het Gerecht (Vierde kamer) van 8 februari 2011 in zaak T-194/09, Lan Airlines, SA/Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) en Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo, SA

(Zaak C-198/11 P)

(2011/C 186/28)

Procestaal: Spaans

Partijen

Rekwirante: Lan Airlines, SA (vertegenwoordiger: E. Armijo Chávarri, abogado)